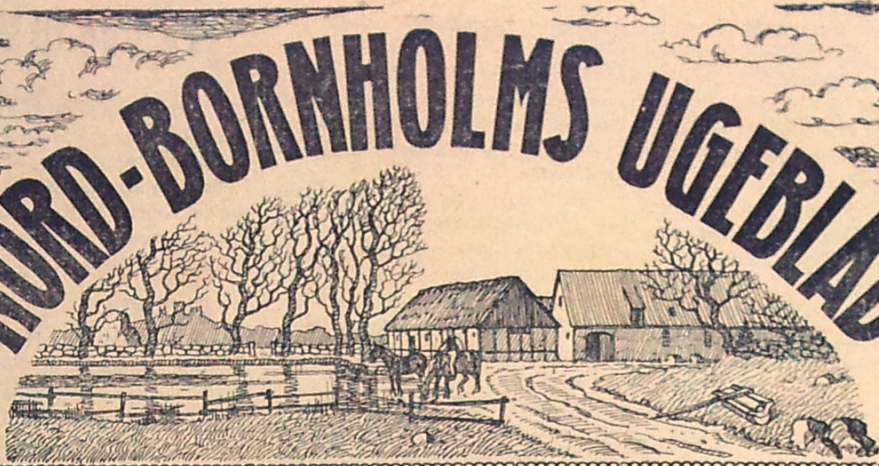
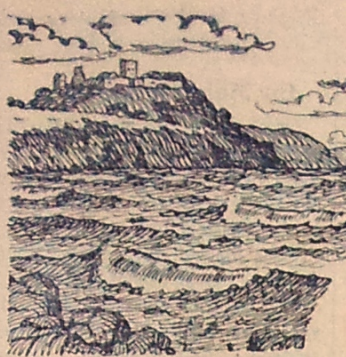

NORD-BORNHOLMS UGEBLAD

Udgivet af et Interessentskab.
Redigeret af Emil Bohn.
Forretningsfører Sparekasseb. Ridder
Trykt i Gornitzkas Trykkeri, Allinge.

Avertissementsprisen er pr. Petitlinje
for Inserater paa Forsiden 15 Øre.
Almindelige Annoncer 1. Gang 10 Øre.
Efterfølgende Gange 5 Øre.

Nr. 69

Freitag den 29. Januar 1915

3die Aarg.

„Nord-Bornholms Ugeblad“

trykkes i et Antal af mindst 1600 Exempl.
og forsendes gennem Postvæsenet i Allinge.
Sandvig, Olsker, Rutsker, Rø og Klemensker.

„Nord-Bornholms Ugeblad“

har den største Udbredelse i Nordre Herred.
bliver læst i ethvert Hjem og egner sig der-
for bedst til Avertering.

„Nord-Bornholms Ugeblad“

optager gerne Bekendtgørelser af enhver Art
saasom Køb, Salg, Foreningsmeddelelser,
Efter- eller Aflysninger, Auktioner etc.

„Nord-Bornholms Ugeblad“

udgaar hver Fredag, kan bestilles paa alle
Postkontorer samt paa Bladets Kontor og
koster 50 Øre Kvartalet.

Billeder fra den københavnske Kommuneskole.

Af E. A. Gram i „Ill. Tid.“

Det var Spænding i øverste Klasse.
Hvem mon der vilde faa Præmien
i Aar.

Naturligvis Hedvig og Klara, som
hele Aaret igennem havde været Nr.
1 og 2, var selvskrevne dertil; de
behøvede saamænd ikke at lade saa
ængstelige og sidde med røde, be-
skedent bøjede Hoveder, det var
slet ikke dem, der bevirkede Spæn-
dingen. Men hvem vilde faa den
3. Præmie og hvem muligvis den
4.?

Alle Pigebørnene vidste, at Frø-
kenen var i Færd med at bestemme
det sammen med Inspektøren inde
paa Kontoret. Intel Under at de var
fyldte med Forventningens Spænding,
der af og til maatte udlade sig, til
Trods for at Frøkenen ved sin Bort-
gang fra Klassen havde formanet
dem til at sidde rigtig stille.

„Jeg troer, det bliver Karen.“

„Jo vist, Karen, som ikke kan
regne, og det endda hos Inspek-
tøren selv. Nej saa hellere Bertha.
Hun regner altid til 6.“

„Nej; ved du nu hvad, Bertha
faar den virkelig ikke. Du har jo
snart været højt oppe og snart langt
nede i Klassen.“

Bertha slog med Nakken. „Jeg
kan saamænd godt faa et Ur allige-
vel af mine Forældre.“

En foreslog Ellen; men Ellen selv
protesterede kraftig. Der blev en
ivrig Diskuterer, indtil Hedvig brød
ind med et „Tys, tys, Frøkenen
sagde, vi skulde være stille!“

Stemmen sank igen ned til en
sagte Hvisken; men pludselig skar
Martha Stenders ivrige Stemme
igennem: „Bare Karen maatte faa
Uret. Hendes Mor er Enke, og hun
vil blive glad derover, og Karen er
saa flittig, saa flittig. Hun fortjener
det, ellers faar hun heller ikke no-
get Ur. Jeg tror nu ikke, Inspek-
tøren bryder sig om Regningen.“

„Det kommer virkelig ikke an paa
Karens Moder, men paa Karen, og
hun kan nu engang ikke regne or-

dentlig,“ lød det spidst fra Bertha.
Karen sad højrodt med Taarer i
Øjnene; men ogsaa hun protesterede
mod den tiltænkte Præmie. Hun
var jo ikke dygtig i Regning.

„Men hvem skal saa ha' den 4.
Præmie?“ spurgte Lilly.

„Vi faar slet ikke 4 Præmier i
Aar, det er jeg vis paa,“ mente en.
Snart gik Bølgerne igen højt, ind-
til Hedvig alter faldt ind med: „Hys,
hys! Bare Frøkenen ikke kommer!“

Imidlertid forhandlede samme
Emne ganske rigtig ogsaa inde paa
Kontoret; men der faldt Afgørelsen
hurtigere for de 3 Præmier Vedkom-
mende. Baae Inspektøren og Frø-
kenen var enige om, at Karen var
en flittig, flink og god, lille Pige,
der havde fortjent en Belønning.
Hvad den 4. Præmie angik, voldte
den mere Vanskelighed; men tilsidst
blev Inspektøren og Frøkenen enige
derom.

„Dersom De tror, at De kan gøre
Klassen begribelig, at det Barn vir-
kelig fortjener Præmien. Jeg vilde
jo nødig, at det skulde staa for dem
som en Uretfærdighed, en Favorise-
ren af et enkelt Barn,“ sagde Inspek-
tøren.

Det troede Frk. Fog nok, hun
kunde, og saa gik hun op i Klas-
sen.

Hun læste tydelig paa alle Bør-
nens Ansigter, da hun traadte ind,
Spørgsmaalet: Hvem? Men hun
havde endnu ikke faaet tænkrigtig
igennem, hvad hun vilde sige til
Klassen i Anledning af den 4. Præ-
mie og sagde derfor ganske roligt:
„Hvad har vi i Historie i Dag?“

Der gik som et Suk igennem Pi-
gebørnene. De forstod, at de ikke
fik noget at vide, men ingen af dem
spurgte, og efterhaanden fangede Hi-
storietimen deres Interesse, og de
glemte Præmierne.

Desto ivrigere blev Sagen natu-
rligvis drøftet imellem dem i Frikvar-
teret, men selvfølgelig med samme
Resultat som før.

I Haandarbejdstimen sagde Frø-
kenen pludselig: „Jeg kunde have Lyst
til at høre jeres Mening om noget.
I ved maaske, at Englænderne ind-
til for faa Aar siden ikke havde
skolepligt, d. v. s., det offentlige
sørgede ikke for Undervisningen,
men mange Rigmænd havde rundt
omkring paa deres Godser oprettet
Skoler. En Dag tik en Lærerinde,
der ledede saadan en Skole, Besøg
af Godsejeren. Han vilde gerne be-
lønne et af Pigebørnene; men han
stillede som Betingelse for Beløn-
ningen, der skulde gives Barnet i
hele Klassens Paasyn, at hun skulde
have været meget flittig og opmærk-
som, have passet sin Skole og vist
en brav Karakter. Det er jo omtrent
de samme Betingelser, som vi her
hjemme stiller for at give vore Præ-
mier, forstaa I nok. Da Godseje-
ren var gaaet, begyndte Lærerinden
at spekulere. Hvert af Børnene lod
hun passere forbi sit indre Øje; hun
havde jo mange flinke, og flittige
og gode Børn i sin Klasse; men
pludselig standsede hun ved en lille

Pige, Mary. Hun havde været en
af de flinkeste og altid villig til at
hjælpe Kammeraterne med Raad og
Daad; men saa kom Ulykken plud-
selig over hende. Hendes Fader
sejlede en Dag ud med nogle Kam-
merater, man han kom aldrig tilbage.
Det var et haardt Stød for Mary, der
elskede sin Fader, og et ikke mindre
haardt Slag for den skrøbelige Mo-
der, der nu var alene om at forsørge
3 Børn, hvoraf Mary var det ældste.
Det var en Selvfølge, at hun nu
maatte tage en Plads for at tjene
med, og hun gjorde det ogsaa uden
at klage. Sin Skole passede hun
dog ligesaa godt som før, der mær-
kede man egentlig ikke noget til
hendes forandrede Kaar; men efter
et halvt Aars Forløb blev Moderen
pludselig svag, og alt hvilede paa
Marys Skuldre. Den lille tretten-
aarige Pige gav dog ikke tabt. Hun
plejede sin syge Moder, stod tidlig
op og gjorde Huset rent, klædte de
smaa Søskende paa, gav dem Mad
og ordnede alt, inden hun løb i
Skole. Om Eftermiddagen passede
hun sin Plads, for de Penge kunde
hun jo umuligt undvære; men der
ventede hende igen et stort Arbejde,
naar hun kom hjem. De smaa Sø-
skende skulde have Mad og puttes
i Seng, deres og hendes Tøj skulde
ses efter, og ogsaa Moderen skulde
der pusles om. Og alt dette udførte
Mary virksomt, og det ikke for et Par
Dage, men i Maaneder. Synes I saa,
man kunde kalde Mary for en flittig
Pige?“

„Jo“ lød det i Kor fra hele Klas-
sen, „hun var storartet.“

„Men det kunde jo ikke være an-
det, end at det nu maatte mærkes
i Skolen, at Mary ikke kunde for-
berede sig til Timerne, saaledes som
hun plejede. Dels kunde hun ikke
overkomme det, og dels havde hun
heller ikke Raad til at brænde Lys
hjemme længere end højst nødven-
dig. Men Mary var en frimodig
og fornuftig, lille Pige, og saa gik
hun en Dag hen til sin Lærerinde
og fortalte hende, hvorledes det stod
til hjemme og bad hende, om ikke
at blive hårt i første Omgang, saa
skulde hun nok passe saa godt paa
i Timerne, at hun kunde følge med
sine Kammerater. Lærerinden lovede
hende det, og nu sad hun med alle
Sanser spændte i Timerne og ingen
af Kammeraterne mærkede, at hun
først lærte det paa Skolen. Synes
I, at det var en opmærksom Elev?“

„Ja, sikken et Slid!“ sagde nogle
af de uestadigste og mindst opmærk-
somme i Klassen.

Det samme syntes Lærerinden.
Doktoren kom 3 Gange om Ugen
for at se til Moderen, og det skete
midt i Skoletiden. Det kneb for
Mary at bede Lærerinden om Tilla-
delse til at forsømme Skolen den
ene Timestid; men Angsten for Mo-
deren drev hende dertil, og Lærer-
inden forstod, at hun maatte se
igennem Fingrene. Saa styrtede da
Mary, saasnart Klokken ringede 11,
hjem for, forpustet og rød af sit
hurtige Løb, Kl. 12 igen at sidde

paa sin Plads. Lærerinden speku-
lerede meget over om hun kunde
kalde det at passe sin Skole eller
ei, da hun jo tre Gange om Ugen
forsømte 1 Time, selv om det var
med hendes Tilladelse; men hvad
synes nu I?“

Børnene betænkte sig lidt. Det
var aabenbart, at de vejede for og
imod; men omsider lød det først
fra en og saa fra en anden: „Jeg
synes, hun passede den. Hun maatte
jo høre Doktorens Besked.“

„Jeg synes ogsaa, hun passede
den.“ „Jeg ogsaa“, og snart var
hele Klassen enig om at Mary havde
passet sin Skole, saa godt hun
kunde.

„Se, akkurat det samme Resultat
kom Lærerinden til. Og med Hen-
syn til Karakteren. Ja, da havde
hun ingen Tvivl. Et Barn der sli-
der i det fra Morgen til Aften for
sin Moder og sine Søskende uden
at klage, og som gaar saa stille med
det, at ikke engang Kammeraterne
aner noget, hendes Karakter er god.
Og naar I saa hører, at Mary altid
var parat til at hjælpe sine Kam-
merater og til at unde dem alt godt,
vilde I saa ikke i Lærerindens Sted
have givet den Pige Belønningen?“

„Jo,“ raabte alle Børnene ivrigt,
de havde fulgt Fortællingen med
spændt Opmærksomhed.

„Kom Moderen sig? Fik Mary
Belønningen? Blev hun glad for
den?“ lød det rundt omkring.

Frk. Fog svarede ikke noget paa
disse Spørgsmaal. Pludselig rejste
hun sig og sagde: „Hør nu, Børn,
just saadan en lille Pige har I selv
imellem jer, og nu er I altsaa enige
om, at hun fortjener en Præmie.
Martha Stender kom du herop! Selv
om du ikke hedder Mary eg er en
lille engelsk Pige, har du gjort ak-
kurat det samme som hun, og at du
er en flink, flittig, god og kærlig
dansk Pige, det er vi alle, dine Læ-
rere og Lærerinder og dine Kam-
merater glade over, og derfor skal du
være den første, der faar Præmie.“

Der blev Røre i Klassen. Alle
Kammeraterne flokkedes om Martha,
hvem det hele kom saa ganske uven-
tet, og ønskede hende til Lykke.
Man havde næsten glemt, hvem der
skulde have de andre tre Præmier,
indtil Frøkenen sagde: „Naturligvis
faar Hedvig og Klara ogsaa Præmie,
de er jo Klassens faste Støtter, og
lille Karen, vor lille, flittige og paa-
lidelige Karen.“

Der lød et Jubelraab fra Martha:
„Jeg sa' nok, at hun fik den, og hun
har ogsaa fortjent den!“

I det det samme ringede Klokken,
Børnene skulde gaa.

„I fire maa blive tilbage og gaa
ned til Inspektøren, som indstillede
til Præmie. Den øvrige Klasse maa
gaa.“

Det var fire lykkelige Børn, der
lidt senere forlod Skolen, men uden-
for ventede alle Kammeraterne, og
ikke een misundte den lykkelige
Martha Stender sit Ur. De havde
jo selv tildelt hende det.

Nutidens Krigskirurgi.

—0—

Det er en fastslaaet Ting, skriver
en tysk Stabslæge, at i vor Tids Krige
er der langt flere af de saarede, der
slipper fra det med Livet, end no-
gen Sinde tidligere. Det kommer
først og fremmest af de uhyre Frem-
skridt, som Krigskirurgien har gjort
i Nutiden.

Først er der det, at man ikke
mere foretager operative Indgreb,
naar ikke tvingende Grunde taler
derfor. Det er ikke mere saa vige-
ligt at finde Kuglen og tage den
ud. Dernæst retter man Opmærk-
sommenheden mod at hindre Forurening
af Saarene og derigennem Saarbe-
tendelse. Og endelig er der den
højt udviklede kirurgiske Teknik,
der gør det muligt at sammensy
selv Hjertesaar og læge dem, at lappe
sønderrevne Blodkar og at erstatte
bortskudte Bendele.

Naar hverken Hjertet, større Blod-
kar eller Lungerne er saaret, bliver
et Brystskud simpelt hen behandlet
paa den Maade, at man tægger et
Plaster paa hvert af Skudsaaene.
Man lader saa Naturen besørge Re-
sten, idet Patienten faar Lov at ligge
fuldstændig rolig nogle Uger eller
Maaneder, indtil han kan udskrives
som helbredet.

Til det mærkeligste hører maaske,
at en Mand kan gennembøres af en
Kugle, som gaar gennem hele hans
Krop fra Skulder til Fodsmaal, uden
at han dræbes eller bliver Krøbling.

Saadanne Skudsaar forekommer,
naar Folk, som ligger i Skyttelinie,
bliver beskudt paa kortere Afstand.
Det sker da, at Kuglen trænger ind
i Skulderen, gaar gennem Bryst- og
Bughule, videre gennem Laar og Læg
for saa til sidst at trænge ud gen-
nem Foden. Lægen finder kun et
lille Saar i Skulderen og et i Foden,
og den saarede læges i Løbet af
kort Tid uden nævneværdig Men.

Jeg blev en Dag — fortæller
sammie Militærlæge — hentet til en
saaret Soldat. En Kugle var gaaet
tværs igennem Hovedet paa ham,
ind gennem højre og ud gennem
venstre Tinging. Han kavde ikke
været bevisstløs et Øjeblik, men sad
nu og klagede over stærke Smerter
i Tindingerne, uden for øvrigt at lide
af Lammelse, Synsforstyrrelse eller
andet, der kunde tyde paa, at Hjer-
nemasse eller Nerver var beskadigede.
Jeg nøjes med at lægge et Plaster
paa Saarene, og saa vidt jeg har er-
faret, er Manden blevet helt rask.

Naar Kuglen paa sin Vej træffer
en haard Knokkel, bliver Resultatet
ofte de mærkeligste Skudsaar, saa-
ledes saa jeg en Dag en Grenader,
som var blevet ramt af en Kugle,
der var gaaet ind lige under det
venstre og ud igen bag det højre
Øre, uden at Hjernemassen var be-
skadiget. Det var klart at Kuglen
forinden havde tabt det meste af sin
Kraft, og derfor ikke havde været i
Stand i til at trænge igennem Benet,
men havde fortsat sin Vej i en Bue
under Hovedhuden.

Brogede Blade

Efteraar.

JEG vandrer i de store Skoves Ly
— jeg vil ad mine Minders
Veje træde
og drikke som en sidste Vin
den Glæde
at se den store, skønne Sommer fly,
at døbes af den vilde Vinters Væde,
der drysser ned i Draaber,
tungt som Bly,
at høre mine skjulte Minder græde
vemodigt over det forsvundne Gry.

Det glæder, brænder
med fantastisk Ild
— men der er noget,
noget som jeg savner
trods alle Skovens gyldne
Farveskaler.
Jeg savner Vaarens ellevilde Fauner
med deres uforskammet kaade Haler,
og Vaarens spinkle, søde Fløjtespil.

Til Solen.

Stig højt, du straaleklare, unge Sol
og tænd din rige Glædes
gyldne Kærter,
forjag som mørke Skyer alle Smerter
og vær os Glædens evige Symbol.
Lad dine varme Straaler trænge ind
i alle mørke Kroge i vort Sind
og bringe Budskab fra dit høje Stade:
Lys over Livet! Glæden for de glædelige

Motto.

Længe har jeg levet,
og meget har jeg set,
meget har jeg dadlet,
og meget har jeg skattet,
meget har bedøvet mig —
ad meget har jeg lét —
men kun saare lidt
jeg har af Livet fattet.

Foraar.

Nu kommer den glade,
frimodige Vaar,
det spirer og grønnes,
mens Timerne gaar,
og Dagene vokser sig lange.
Nu svulmer hver Sjæl,
der har længtes og lidt,
nu tændes der Foraar —
nu svulmer I frit
mine Sange!

Jeg mærker i Luften et syngende Sus,
det tripper saa lunt over
Stjernes Grus,
og alt, hvad der aander, forynges.
Var Dagene mørke og Vinteren trang,
det glemmes ved Klangen af
Foraarets Sang,
som nu synges.

Den evige Vaarlængsel bor
i mit Bryst,
og Bølgerne vugger saa stille
mod Kyst,
mod vaarglade, frigjorte Strande.
Og Himmelen blaaner saa højt
og saa frit,
og Længselen stiger og flyver
saa vidt
over Lande.

Jeg elsker den grønne, den
frugtbar Jord,
jeg elsker det Foraar, der vokser
og gror
saa skønt i hver slyngende Ranke.
Jeg elsker de tusinde evige Kym,
der spirer saa frodigt som Rytmer
og Rim
i min Tanke.

Jerome Chrétien.

Roosevelt i Sydamerika.

Eventyrlandet og dets Dyreverden.

Nordamerikas tidligere Præsident
Theodor Roosevelt, der, som bekendt,
er en varm Ven af Naturen og el-
sker at foretage eventyrlige Rejser

til fremmede og ukendte Egne, be-
rejste i Fjor med et mindre Selskab
store Strækninger af Brasiliens Ur-
skove. I et udenlandsk Tidsskrift
har han nu offentliggjort en Række
fængslende Skildringer af denne sin
sidste Ekspedition.

Roosevelt fortæller om de mange
zoologiske Mærkværdigheder, som
de to Naturforskere Cherrie og Mil-
ler, der var med paa Turen, har iagt-
taget og samlet. Efter en eventyrlig
Fart ned ad Tujurstrømmen, som
skyder gennem en Kæmpeskov af
Wivasapalmer, forbi smaa idylliske
Øer, hvor vildtvoksende Orchider
hænger i fantastiske Former ned fra
de vældige Trækroner, naaede de
rejsende i Fjor den 16. Januar Ta-
pirá Poan, en henrivende Plet Jord,
hvor de hvilede, inden de fortsatte
Turen gennem Vildnisset, og hvor
det Materiale, de havde samlet, blev
ordnet og sendt over Paraguay til
New York. Samlingen bestod af
mere end 1000 Arter Fugle og Pat-
tedyr.

Et af de mærkeligste Fænomener,
man iagttag, var Fremrykningen af
en mægtig Skare Hærmyrer. Disse
frygtelige Rovinsekter er store sorte
Dyr, som rykker frem paa deres Rø-
verlog i lange tætsluttende Rækker
med bred Front. Det er som en
fremrykkende Millionhær, og de an-
falder hvert levende Væsen, som
ikke er i Stand til at komme bort.
De løber rask frem, og alt flygter
for dem. Deres Hovedbytte er In-
sekter, og selv de største og farligste
af disse vover ikke at gøre Mod-
stand. Roosevelt og hans Ledsagere
blev opmærksomme paa Myreheeren,
da de saa et Kæmpetusindben paa
paa 9—10 Tm.s Længde søge at
redde sig ved en vild Flugt. En
Del Myrer havde bidt sig fast i det,
og Tusindbenet vred sig under de
frygtelige Bid, al mens det søgte at
flygte. Store Skorpioner og vældige
haarklædte Edderkopper flygtede alle
i samme Retning, forfulgt af den
fremstormende Hær. Myrerne kry-
ber endog op i høje Træer, hvor de
kaster sig over Fuglereder og dræ-
ber Ungerne. Fuglene er dog som
oftest paa Vagt, og naar de ser en
Myre nærme sig, forlader de deres
Reder, og bygger andet Steds i
mindre let tilgængelige Træer.

Det var mærkeligt at se et Slags
mellemrøde giftige Myrer og Hær-
myrer. De sidste stormede frem i
tætte Rækker mod et lille Træ, som
holtes besat af røde Myrer, de saa-
kaldte Ildmyrer, der kæmpede med
Dødsforagt, og virkelig ogsaa dræbte
mange af deres Fjender. Men i
Længden evnede de ikke at klare
sig over for den sorte Hær.

Sommerfugle af de vidunderligste
Farver sværmede om vor Lejr —
fortæller Roosevelt —, og Duften,
der udstømmede fra Træer og Blom-
ster, var bedøvende. Spotfugle
prangede i deres brogede Fjerdragt,
og Duer og Høns trippede om og
lyste som Juveller med en Fjerpragt,
der skinnede i Turkisblaat og Pur-
pur, og med skarlagensrøde Ben.

Hvor højt kan man skyde?

—
Dette Spørgsmaal har selvfølgelig
faaet ikke ringe Interesse i vore Da-
ge. da man ogsaa er begyndt at føre
Krig fra Luften og i Luften.

Man har da regnet ud, at i gun-
stigste Fald kan et Projektil, der
skydes ret i Vejret, naa en Højde,
som er Halvdelen af den største Ho-
rizontalafstand, som kan opnaas med
Projektilet, naar det forlader Kano-
nen under en Vinkel af 45 Grader.
Da den største Skudvidde for almin-
deligt Feltartilleri turde være ca.
10,000 Meter, skulde Højdegrensen
for et uskudt Projektil altsaa beløbe
sig til ca. 5000 Meter. Rigtig nok

skydds der aldrig lige i Vejret med
Kanon, bl. a. af den Grund, at
Projektilet da vilde falde ned paa
omtrent samme Sted, hvorfra det var
uskudt, saa Feltartilleriets Række-
evne i Luften maa derfor sættes no-
get lavere.

Skibs- og Kystbefæstningskanoner
en betydelig større Skudvidde end
almindelig Skyts. Allerede for 20
Aar siden kunde Krupp fabrikere
Kanon, som havde en Skudvidde
paa 20 Kilometer, og siden er Skibs-
kanonerne bleven endnu længere
rækkende.

Indstilles en Kanon saaledes, at
den naar den størst mulige Skud-
vidde, stiger Projektilet i en krum
Bane saaledes, at det højeste Punkt,
det naar, har en Afstand fra Jorden
af en Fjerdedel af Skudvidden. Naar
det gælder det sværeste Skyts, vilde
Højden alligevel beløbe sig til 8—
9 Kilometer. I vore Dage kan man
saaledes uden Vanskelighed skyde
over Jordens højeste Bjergtop.

H. C. Andersen-Aften i Allinge.

—
Hvem kender ikke H. C. Ander-
sens Eventyr og Fortællinger? De
er nu fortalt og genfortalt gennem
fire Slægtled. De er gamle og dog
evigt unge, og de hører og vil altid
vedblive at høre til vor kæreste
Læsning, og hans Eventyr er de
første vi læser for vore Børn.

Medens Døgnets Literatur dukker
op og forsvinder, har H. C. Ander-
sens Fortællinger deres blivende
Værd, hans Eventyr er ligesom et
Chatol med mange Skuffer; man
finder stadig noget nyt i dem. —
Der er nemlig altid en vis velsignet
Moral paa Bunden af hans Eventyr,
og han forstaaer som ingen Satirens
Kunst uden at det virker saarende
paa det menneskelige Gemyt.

Det er lykkedes Selskabelig Fore-
ning at engagere kgl. Skuespiller
Jacob Texiére, der paa Grund
af de urolige Forhold foreløbig har
maattet opgave sin H. C. Andersen-
ske Tournee i Udlandet. Hr. Texi-
ère er ubetinget Nutidens mest frem-
ragende Eventyrfortæller og har
vundet Navn som saadan langt
udenfor vort Lands Grænser. Dan-
ske Blade, saavel i København som
Provinsen, ere enige om, at hans
Recitation er enestaaende, og Ge-
org Brandes skriver bl. a.:

... han sidder inde med en ual-
mindelig Evne til Karakterisering,
som gør dem (Eventyrene) nye. —
Han forstaaer først og fremmest at
give Dyrene Liv, dyrisk Liv, og der-
igennem Menneskeliv. Han kan i
„Springfyrene“ sige Ordet Loppen
saadan, at man ser den springe. . .
Han forstaaer at give de Laster,
Eventyrene vil ramme, det rette Ud-
tryk . . .

— Hr. Texiére har et dejligt An-
sigt at fortælle Historier med. Hvert
Eventyr bliver til en lille Perle —
man kender dem jo allesammen —
men der kommer en ny Glans over
dem, naar de bliver behandlede
nelop saa fint, med en saadan Over-
flod af Lune og saa fint beregnet i
alle Detaljer, som Hr. Texiére for-
staaer.

Igennem hans Fortællerkunst lever
H. C. Andersen op paany og faar
Kød og Blod.

— Det er første Gang Hr. Texi-
ère optræder paa Bornholm, og Sel-
skabelig Forening har Ære og vil
sikkert faa Fornøjelse af dette En-
gagement.

Underholdningen finder Sted paa
Hotel „Allinge“ Torsdag den 4. Fe-
bruar Kl. 8. Entreen er for Med-
lemmer 50 Øre, Børn det halve.

Et begrænset Antal Ikke-Medlem-
mer kunne indføres, naar de tegner
sig forud paa en Liste, der bliver
fremlagt i Allinge Boghandel, eller
ved Henvendelse til Kassereren.

Fra Uge til Uge.

Mellemskoleeksamen.

Ingeborg Margrete Kofoed, Datter
af Lærer Johan Kofoed, Allinge, har
i denne Maaned bestaaet Mellems-
koleeksamen i København som
Privatist med en Gennemsnitskarak-
ter af 5,00 Points.

Et Løfte.

Da Købmand Axel Hansen for 25
Aar siden aabnede sin Forretning i
Rødby, lovede han sin første Kunde
en ny Klædning om 25 Aar. Ved-
kommende Kunde skrev sig det bag
Øre, og Dagen efter Jubilæet ind-
fandt han sig for at minde Købman-
den om Løftet. Hansen havde hel-
ler ikke glemt det, og da Manden
gik ud af Butikken, var han i Fl.
„Lolland-Falsters Stiftstid.“ flunkende
ny i Tøjet fra Top til Taa og fra
yderst til inderst.

Arvingerne skal ikke vente paa
Døden.

Fhv. Gaardejer Jens Jensen, Høj-
rup (kaldet Jens Vang), der nu sam-
men med sin Hustru bor i Hjørring,
har i Fl. „Vends. Tid.“ i disse Dage
fordelt en større Del af sin Formue
til sine Slægtninge. Jens Vangen
har flere endnu levende Søsken-
de, men hans Kone, der ingen Søsken-
de har i Live, har fordelt sin Part til
sine Søskendebørn. Flere af disse
Slægtninge sidder i smaa Kaar, saa
Pengene er velkomne i disse dyre
Tider. Den Formue, Jens Vang og
Hustru nu spreder Glæde om sig
med, er samlet gennem Flid og
Sparsommelighed, Egenskaber som
endnu paa de gamle Dage præger
Ægteparret.

En Hval strandet ved Middelfart.

Da Fisker Nielsens Søn forleden
gik langs Strandbredden ved Hou,
opgagede han i Fl. „Middelf. Av.“
et stort Dyr, der laa og sprællede i
Strandkanten. Han hentede sin Fa-
der og ved forenede Kræfter fik de
Dyret, der viste sig at være en Grin-
dehval, trukket op paa Stranden.
Dette var imidlertid langt fra noget
let Arbejde. Den slog om sig, og
Trosserne sprang flere Gange under
Arbejdet.

Hvalen vejer 900 Pund og har en
Længde af 4 Alen og 6 Tm.

Den i vore Farvande ikke helt
almindelige Gæst vil nu blive ud-
stillet i Middelfart.

Fra gamle Dage.

I en Artikel-Serie i „Østsjællands
Folketidning“ om „Køge før og nu“
fortælles bl. a.:

Naar en Slagter havde et rigtig
fint og vægtigt Stykke Oksekreatur,
der havde et godt Lag Fedt i Tynd-
stegen og i det hele taget kunde staa
for enhver Kritik, saa ikke alene
avterede han dets Kød til Salg
med store Bogstaver i den stedlige
Avis, men han lavede en virksom
Ekstrareklame. Kreaturet blev fint
striglet, saa det skinnede, dets Kløve
blev børstede med sort Sværte, og
dets Horn blev forgyldte, det blev
pyntet med Sløjfer og Baand, og om
Halsen fik det en stor Blomsterkrans.
Saaledes pyntet blev det trukket
rundt i Gaderne af Slagteren og hans
Medhjælpere, som var i deres bedste
Puds; for yderligere at give Op-
toget et festligt Præg medfulgte 3
—4 Musikere, som spillede Dagens
Melodier. Med passende Mellems-
rum gjordtes Holdt, og efter en
mægtig Trommelvirvel forkyndte
Bytauburen — gamle Skomager
Wodrich — med høj Røst, at dette
udmærkede Kreatur skulde slagtes,
udstykes og sælges i mindre Par-
tiet den følgende Dag.

Hele Byens Ungdom var paa Be-
nene. Oksen ledsagedes til Slagte-
bænken af et vældigt Følge, og

Slagteren fik et Par Skilling mere
for Pundet af det ekstragode Kød.

En Malurt-Solderist.

Gamle Niels Madsen fra Hjorddal
ved Støvring er død. Han fyldte 94
Aar i September og kunde lige til
det sidste sætte ret antagelige Re-
korder paa Fodture.

Niels Madsen var i Fl. „Aalborg
Amtstid.“ en af Malurtplantens sid-
ste og ivrigste Dyrkere. Han for-
sagede ganske Kaffe og Spiritus, men
solgede komplet i Malurt, som han
tilberedte ved at skænke kogende
Vand over den tørrede Plante. Den
Bryg drak han stærkt blandet med
Sukker til sin Frokost og Aftensmad
og en Gang imellem midt paa Da-
gen, naar han synes, han trængte
til en Nydelse, og han var af den
bestemte Formening, at han kunde
takke Malurten for, at han naaede saa
højt op i Aarene med et saa godt
og usvækket Helbred.

Stemmer fra Publikum.

Hønsogaard paa Gaden.

I Politivedtægtens Paragraf 38 staaer
til Slut følgende:

„Gæst, Ænder og andet Fjerkræ
maa ikke gaa løse paa offentlig Gade
Vej eller Plads.

Ja saaledes staaer der, men det
maa vel ikke gælde for hele All-
linge, for gaa bare en Tur op i Grum-
meløkkegade, (Gaden der gaar fra
Malermester Nielsens Ejendom og
syd paa) saa vil man faa at se et
dejligt Dyremanageri, her gaar Høns,
Ænder og Gæs og har det saa ud-
mærket, særlig Ænderne, for paa
den ene Side af Gaden er der lavet
en prægtig Andedam, hvor Ænderne
baade kan svømme og dykke, og
tænker ikke Spor paa Politivedtæg-
ter. Man maa med Forundring
spørge. Hvem er det, som skal se
efter, at saadant noget ikke passerer?
Prøv at cykle en Tur uden Klokke,
eller prøv blot at trække en Cykle
paa Spadserestien, saa skal man se,
man bliver snart gjort opmærksom
paa Politivedtægten. Hvis ovenstaa-
ende Paragraf ikke kendes, saa hen-
stilles det til rette vedkommende at
læse Politivedtægten igennem. Da
Byraadet nu har nægtet et Andra-
gende om en Rendesten der i Ga-
den, saa gjorde det vist ingen Skade,
om der blev set lidt efter at Gaden
ikke blev brugt saa meget til Høns-
gaard og Andedam

Med Tak for Optagelsen. A.

Erindringsliste.

Toldkamret 7—12 Form., 2—7 Efterm.
Kæmmerkontoret 10—11 og 2—4.
Laane- & Diskontobanken 2—4 Eftm.
Sparekassen 10—12 og 2—4.
Stempelkontoret 10—12, 2—4.
Dampskibsexpeditionen, aaben ved Ski-
benes Ankomst og Afgang Tirsdag
og Fredag Efterm., Mandag og
Torsdag Form.
Sognepræsten Tirsdag og Fredag 6—7.
Distriktslægen 8—9 og 2—3.
Postkontoret 9—12 og 2—7.
Søndag 12—2.
Telegrafstationen 8 Morgen til 9 Aften.
Søndag 12—2.
Borgmesteren, Kontortid hver Søndag
Kl. 3 paa Skolen.
Branddirektøren Mandag og Fredag
Form. 8 til 10.
Statsanstalten for Livsforsikring ved Chr.
Olsen, Messen. Kontortid 1—4 Em.
Folkebogsamlingen paa Raadhuset: Fre-
dag 7—8, Tirsdag: 3—3,30.

Søger De en Pige, en Karl
eller en Dreng, eller mang-
ler De en Svend eller Lær-
ling, en Fodermester eller an-
den Medhjælp, bør De snarest aver-
tere i Nord-Bornholms Ugeblad,
der hver Fredag bringes direkte ind
i 1700 Hjem og læses af saa godt
som hvert eneste Tyende. En An-
nonce her i Bladet vil derfor saa
godt som altid bringe et tilfreds-
stillende Resultat.

Restbeholdningen

af Skindkraver, Muffer og Huer til Indkøbspris.

Et Parti Damelinned
(smudsket) ca. halv Pris.

Endvidere bortsælges extra billigt

Duge, Bordtæpper, Gulvtæpper, Forliggerer.
Et Parti Fløjl m. m.

2 Serier Sportshuer
udsælges til ca. halv Pris.

Serie Nr. 1 Værdi 160—200 Øre, nu 100 Øre pr. Stk.
Serie Nr. 2 Værdi 200—250 Øre, nu 125.

Yachtclub-Hasketter, store bløde Hatte
sælges til betydelig nedsatte Priser.

Et Parti sorte Støvlelidsr 6 Par for 10 Øre.

Store Partier Slips til Spotspriser.

Uld og Klude tages i Bytte
til højeste Priser.

Nordlandets Handelshus.

Et Parti ekstrafin Klipfisk

udsælges til smaa Priser.

Allinge Kolonial og Produktforretning

Bornholms Spare- & Laanekasses

Afdeling i Allinge

Kontortid: 10—12 og 2—4.

Modtager Indskud paa alm. Sparekassevilkaar til en Rente
af 4 pCt. p. a., paa Folie til 2 pCt. p. a.

Prisen er nedsat
paa vort fine Lammekød.

NB. Rabat pr. Kontant gives paa alle Varer,
Allinge Kolonial og Produktforretning.

Stor amerikansk Majs
og 51 pCt. Texas Bomuldsfrøkager

er hjemkommet med Sejler „I. P. Holm“. Billigste Dagspris,
men bedes om kontant Betaling.

Nordlandets Handelshus.

Absolut bedste Kolonialvarer

til billigste Dagspriser anbefales.

Allinge Kolonial- og Produktforretning.

Prima Laplata Majs

udlosses fra Sejler „I. B. Berggreen“ i disse Dage. — Billigste
Dagspris. Kontant Betaling udbedes.

Nordlandets Handelshus.

Husk vort velassorterede

Trælast-Lager!

Forlang Tilbud, og vi er til Tjeneste.

Allinge Kolonial og Produktforretning.

Stor amerikansk Majs

og 43 pCt. amerikanske Bomuldsfrøkager ventes pr. Sejler
„Kristian“ i næste Uge.

Prima amk. Foderbyg er ligeledes ventende i Løbet
af 8—14 Dage. Bestillinger modtages til billigste Pris.

Nordlandets Handelshus.

Ca. 5 Tdr. Land

Jord syd for Allinge er til Salgs
eller Leje ved Henvendelse til
Alfred Jensen, Løsebæk.

Selskabelig Forening

Torsdag den 4de Februar
Kl. 8

Aftenunderholdning
paa Hotel „Allinge“.

Kgl. Skuesp. Jacob Textiere:
H. C. Andersen - Aften.

Billetpris:

Medlemmer 50 Øre, Børn 25 Øre.
Ikke-Medlemmer 1 Kr.

En Liste til Paategning er frem-
lagt hos Kassereren samt i Boghan-
delen. Der findes intet Billetsalg
Sted ved Indgangen.

Mejeriet „Kajbjerggaard“

Torsdag den 11. Februar Kl. 8
afholdes den ordinære Generalfor-
samling paa „Høiers Hotel“ med
følgende Dagsorden;

1. Driftsregnskabet for 1914 fore-
lægges.

2. Valg af 3 Medlemmer til Be-
styrelsen istedfor S. Kaas, P. Pe-
dersen og H. Lund, som afgaar ef-
ter Tur.

3. Valg af en Revisor i Stedet for
A. Jensen, som ligeledes afgaar
efter Tur.

4. Forhandling om Mejeriets An-
liggender.

Bestyrelsen.

Prima Anshiovis

25 Øre pr. 1/2 kg.

Delikate smaa norske Spegesild
2 Øre Stk.

I. B. Larsen,

Sukker

sælges stadig til smaa Priser.

Allinge Kolonial og Produktforretning.

1 Tærskemaskine, 1 ligger-
gende Hestegang, 1 Hakkelsesma-
skine, 1 Fjertandsharve, 1 svensk
Harve, 1 Sæddækker, 1 skotsk
Harve, 1 Haand-Hesterive, og en
Plov er til Salgs eller kan ogsaa
byltes med et Par 4—5 Maaneders
Grise hos

Alfred Jensen.
Løsebæk, Allinge.

Rigtig gode kantskaarne

Udskudsbrædder

Vi har rigeligt Lager af alle Læng-
der 3/4" og 1" og vi sælger meget
billigt.

Tømmer, Sparrer, Lægter,
Planker og Brædder,

alle Slags — sælges billigst i

Nordlandets Handelshus.

Et nyt 6 Fags Hus med ca.
4500 Kv. Al. Have og Gaardsplads
er til Salgs ved Henvendelse til
Alfred Jensen, Løsebæk.

Restlageret af

Roeraspere og Roeskærere

sælges til særlig billig Pris.

Raspetromler

i alle Størrelser sælges i

Nordlandets Handelshus.

Godtkøbsudsalg

Nordlandets Handelshus

Af Udsalgsvarene fremhæver vi:

En Mængde Rester af

Twistlærred, Dowlas, Bomuldstøj, Skjorteflonel,
Bolster, Haandklædedrej m. m.

Cirka 25 Stk.

bleget og ubleget Twistlærred med ubetydelige
Fejlvævninger 10 Øre mtr. under den al-
sælges ca. 10 Øre mtr. mindelige Pris.

22 Stk. Bomuldstøj (Wienerlærred)
Værdi 55 Øre mtr., sælges for 45 Øre mtr.,
= 28 Øre Alen.

8 Stk. Skjorteflonel

Værdi 65 Øre m, sælges for 52 Øre m.

13 Stk. Bolstre

i forskellige Mønstre og Kvaliteter, særd. billigt.

3 Stk. prima Molskin

med ubetydelig Ffejlvævning, er nedsat
fra 160 til 120 Øre m.

Vort store Lager af Gardintøjer

udsælges med 20 pCt. Rabat.

En Del Rester af Gardintøj er yderligere nedsat.

Klædevarer.

28 Stk. Buchskin (afpassede Maal til Klædninger)
er nedsat med 33 pCt. (lidt ældre Mønstre).

Rester af Klædevarer, passende til Benklæder,
Stortrøjer, Overfrakker, Pelse etc.

48 forskellige Klædninger til Voksne

tidligere Pris 25—28—32—35—38 Kr.
sælges for 18—30—24—26—29 Kr.

Et Parti Overfrakker og Ulsters
til og under Indkøbspris.

Gummifrakker, Værdi 25—28—30—32 Kr.
nedsat til 19—22—23—25 Kr.

5 Stk prima Skindtrøjer til Indkøbspris.

Ca. 60 Par svære uldne Dagligbenklæder,

Værdi 500—600—750 Øre pr. Par.
nu 350—450—550 Øre.

Ca. 80 Par Arbejdsbenklæder fra 1.85.

Alt nyt og kurant Fodtøj

sælges trods den store Prisstigning til gammel Pris med
10 pCt. Rabat.

Et Parti Damefodtøj

ældre Faconer (smaa Størrelser) halv Pris.

Kjolestoffer.

En Del Rester passende til Bluseliv, Nederdele
og Kjoler, meget billigt.

2 Stk. svære Kjoletojer har kostet 120 Øre mtr.
er nedsat til 95 Øre.

3 Stk. kulørt Alpaca har kostet 160 Øre mtr.,
nedsat til 120 Øre.

35 Stk. Nederdele,

sorte, blaa og kulørte, sælges med 25 pCt. Rabat.

Et Parti sorte Klædes Damefrakker med Foer
har kostet 28—32 Kr., sælges for 21—24 Kr.

Nogle faa Dameulsters og Gummifrakker fra 10 Kr.

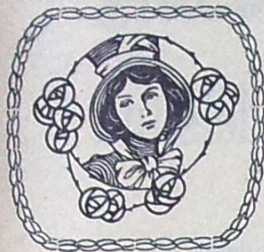

Vor bekendte fine Kaffe

samt The, Chokolade og Cacao

anbefales det ærede Publikum. NB. Altid frisk Kaffe.

Allinge Kolonial- & Produktforretning.

Skal De giftes?

forsøm da ikke at bestille Bryllups-sangene i Allinge Bogtrykkeri.

Fest- og Lejlighedssange leveres billigst og med kort Varsel.

Visit- og Takkekort.

Ekstrafint Plantefedt anbefales,

saavel til Bagning som Støgning.

Allinge Kolonial- og Produktforretning.

Det store aarlige Udsalg

i

Messens Ene-Udsalg

- Allinge -

omfatter blandt andet et større Parti Rester af

Bomuldstøj, Wienerlærred,

stribet Satin, rødt og blaat Dynesatin,

bleget & ubleget Stout, Drejl, Zephyr, Foer,

Diagonal, Frakkefoer, Regatta,

Maskintøj og Klædesatin.

Alle ovennævnte Varer er fra et jydsk Dampværeri, Priser vil Publikum kunne lægge min Forretning et

Rester med Fejlvævninger og om de særlig billige blive overbevist, ved at af-Besøg under Udsalget.

Allinge, den 28de Januar 1915.

Chr. Olsen.

Cement, Tagpap,

Tag- og Staldvinduer, Murgryder, Fyrdøre, Riste og Renseluger anbefales til billigste Priser.

Allinge Kolonial- Produktforretning.

Huset Habsburg og Døden.

—o—

Det tyske Tidsskrift „Phychische Studium“ meddeler, at der i det østrigske Keiserhus altid har været en mærkelig Længsel efter Døden og Anelse om Dødens Komme.

Efter de foreliggende Beretninger skal Erkehertug Franz Ferdinand, hvis Mord gav Anledning til den nuværende store Krig, kort før sin Død ganske bestemt have forudsagt denne. Ogsaa hans Fader, den i Østrig almindelig afholdte Erkehertug Karl Ludvig, havde en lignende Anelse om Døden, da han vendte tilbage fra sin Rejse i Palæstina.

Den nuværende Tronfølgers Fader, Erkehertug Otto, havde i den Tid, da han var fuld af Livslust, forudsagt naar han skulde dø.

De spanske Habsburgere nærede en sygelig Interesse for Døden. Da Filip den Andens Søn, Don Carlos, som ungt Menneske paadrog sig en Beskadigelse af Hjernen og blev opereret, lod Kongen Liget af en Munk, der var død for 100 Aar siden og nød stor Berømmelse for Hellighed, opgrave og lægge i den syge Prins Seng, saa Prinsen maatte sove ved Siden af Liget. Da Prinsen kom sig, tilskrev Kongen dette Lig Æren for Sønnens Helbredelse.

Filip den Andens største Fornøjelse var en stilfuld Begravelse, og han var altid tilstede ved saadanne Lejligheder. Han byggede et helt Tempel for Døden, Slottet Eskorial.

Dette kæmpemæssige Gravmæle skulde efter Kongens Vilje, i sin Byggemaade minde om et Marterinstrument. Paa dette uhyggelige Sted sad Kongen lidt Dagen lang hensunken i Tanker. Han følte sig særlig opmuntret, naar man talte med ham om hans Død eller fortalte ham om en af hans Venners Død.

Isabella den Katolske og Ferdinand af Arregoniens Datter, Johanna den Vanvittige, blev Enke, da hun var 26 Aar. Hun kunde da ikke bevægelse sig til at skille sig fra sin Gemal, Filip den Smukkes Lig. Hun beholdt det i sit Værelse, lagde det paa en Paradeseng, vaagede skinsygt over det og taalte ikke, at nogen Kvinde nærmede sig den Døde. Paa alle sine Rejser førte hun Liget med.

Kejser Karl den Femte boede i sine sidste Aar fra 1555 stadig i et Værelse betrukket med sorte Tæpper, oplyst af 7 Dødskerter. Han skal have højtideligholdt sin egen Begravelse. Omgivet af alle sine Tjenere, som græd bitterligt, overværede han sin egen Bisættelse og bad til Gud for sin Sjæls Frelse. I Sørgeklæder med en Kerte i Haanden saa han, hvordan han blev begravet. Men efter Begravelsen blev han angreben af en hæftig Feber, maatte gaa i Seng og kom ikke mere op.

Margrethe af Østrig broderede og syede altid for de Døde, interesserede sig kun for det, der paa en eller anden Maade mindede om Døden, og talte med saadan Lidenskab om Døden, at hun undertiden bevsnede. Hendes Søn, Filip den Fjerde, lagde sig jævnlige i sin Ligkiste og højtideligholdt sin egen Begravelse. Det var hans største Fornøjelse at vandre om blandt sine

Fædre i Eskorials Gravhvelvinger, og han ordnede og omstillede Kisterne som en Bogelsker Bagerne i sit Bogskab.

Ønsker De

smukke og moderne Fotografier, da henvend Dem i Atelieret ved Havnen.

Telefon 4. Andr. Ipsen.

Billeder indrammes.

By- og Herredsfuldmægtig Johannes Kofod, Hasle.

træffes paa Raadhuset i Allinge hver Mandag efter Kl. 10 Form. og i Klemensker Kro hver Fredag fra 2—5 Eftm.

Toget afgaar

Søgnedage.

Sandvig—Rønne.

Fra Sandvig	7 ⁰⁰	10 ¹⁵	3 ¹⁰	7 ⁵⁵
Allinge	7 ⁰⁸	10 ²⁸	3 ²⁰	8 ⁰⁵
Tein	7 ¹⁶	10 ³⁷	3 ²⁸	8 ¹⁵
Helligdommen	7 ²⁶	10 ⁴⁴	3 ³⁹	8 ²³
Klemensker	7 ³⁶	11 ⁰¹	3 ⁴⁹	8 ³³
Nyker	8 ¹⁰	11 ³¹	4 ²⁶	9 ⁰⁸
Til Rønne	8 ³⁰	11 ⁵²	4 ⁴⁷	9 ³⁰

Rønne—Sandvig

Fra Rønne	7 ¹⁸	10 ⁵⁵	3 ⁵⁰	8 ¹⁵
Nyker	7 ²⁸	10 ⁵⁸	3 ⁵¹	8 ²⁵
Klemensker	7 ³⁵	11 ⁰⁶	4 ⁰¹	8 ³²
Helligdommen	8 ¹⁴	11 ³⁷	4 ³²	9 ¹¹
Tein	8 ³⁰	11 ⁵³	4 ⁴⁸	9 ²⁷
Allinge	8 ⁴²	12 ⁰⁶	5 ⁰¹	9 ³⁹
Til Sandvig	8 ⁴⁸	12 ¹²	5 ⁰⁷	9 ⁴⁵

Søn- og Helligdage.

Sandvig—Rønne.

Fra Sandvig	7 ⁰⁰	10 ²⁰	1 ¹⁰	7 ⁵³
Allinge	7 ⁰⁸	10 ²⁸	1 ¹⁸	8 ⁰⁵
Tein	7 ¹⁶	10 ³⁶	1 ²⁶	8 ¹⁵
Helligdommen	7 ²⁴	10 ⁴⁶	1 ³⁶	8 ²³
Klemensker	7 ³⁴	11 ⁰⁶	1 ⁴⁶	8 ³²
Nyker	8 ⁰⁶	11 ³⁰	2 ⁰⁶	9 ⁰⁸
Til Rønne	8 ²⁵	11 ⁵⁰	2 ⁴⁰	9 ³⁰

Rønne—Sandvig.

Fra Rønne	7 ¹⁸	10 ⁴⁰	1 ³⁰	8 ¹⁵
Nyker	7 ²⁸	11 ⁰⁰	1 ⁵⁰	8 ²⁵
Klemensker	7 ³⁵	11 ¹⁷	2 ⁰⁷	8 ³²
Helligdommen	8 ¹⁴	11 ³⁶	2 ²⁶	9 ¹¹
Tein	8 ³⁰	11 ⁵²	2 ⁴²	9 ²⁷
Allinge	8 ⁴²	12 ⁰⁴	2 ⁵⁴	9 ³²
Sandvig	8 ⁴⁸	12 ¹⁰	3 ⁰⁰	9 ⁴⁵

Auktion i Allinge.

Mandag d. 1. Februar afholdes efter Begæring af Manufakturhandler C. P. Petersen og Cykkelhandler H. C. Mortensen offentlig Auktion i „Hotel Allinges“ Sal Kl. 1 over 300 Meter **Bomuldstøj**, 600 Meter **Lærred, Skjorteflanel, Blusetøj, Klæde, Cheviot, sort Kjøletøj** passende for Konfirmander, **Skjorter, Bluser, Benklæder** i Moiskind og Klæde, et Parti **Klædninger og Stortrojer, Vække- og Lommeure**, en Del **Isenkram**, nogle brugte **Herre- og Damecykler**, 2 Stk. nye **Herrecyklar**, 1 do. **Damecykle**, 1 **Haandsymaskine**, 1 brugt **Chaisalongue** 1 **Læsfjerdervogn** (2500 Pd.), 5000 Pd. **Lucerne**.

De rigtige Staldbøre,

stærke svenske Enekurve Røgrebe og Staldgrebe af den solide Slags sælges billigst i

Nordlandets Handelshus.

Offentlig Møde

afholdes paa Afholdshotellets Sal i Allinge Lørdag den 30. ds. Kl. 7^{1/2}. Emne: Verdenskrigen og Bibelen.

G. Danielsen,

Intern. Forening for Bibelstudium.

Et Parti

Spegesild

er til Salgs hos

Wilh. Hansen, Sandvig.

Sorterede gode

Spise-Kartofler

sælges til 3^{1/2} Øre pr. Pund i Nordlandets Handelshus.

Olsker.

Kommuneskatten for 2det Halvaar 1814—15 modtages ved Mejerierne „Humledals“ og „Kajbjerggaards“ Udbetalinger i Januar og Februar Maaneder, samt hver Fredag Eftermiddag i Undertegnede Hjem.

St. Ols Sogneraad d. 5. Jan. 1915.

P. S. V.

K. A. Mogensen.

Alle Slags Skilte og Plakater

billigst i

Allinge Bogtrykkeri.

Lad

Dem

fotografere hos

Alfred Kjølner.

En ung Orne,

tjenlig til Gylder, staar

til Afbenyttelse paa

Lindholmgaard i Rø.

Parlophon og Odeon-Instrument

er en ny og meget

forbedret Udgave af Gramofon, som gengiver Tale, Sang og Musik i en hidtil ukendt ren og klar Tone, saavel med som uden Tragt, anbefales af Aktieselskabet „Norma“'s Agent for Bornholm, der indrømmer meget gunstige Salgsvilkår.

L. Madsen, Sandvig.

Telefon 8.

Ordet er frit!

Vi gør vore mange Læsere i By og paa Land opmærksom paa, at enhver kan faa optaget Artikler og Indlæg om Emner af almen Interesse i „Nord-Bornholms Ugeblad“.

Betingelsen er kun, at det skrevne er holdt i en sømmelig Form og indenfor rimelige Grænser, samt at Indsendere til Underretning for Redaktionen — opgive Navn og Adresse. Ligeledes modtager Redaktionen gerne Meddelelser om saadanne Ting og Forhold, som egner sig til Behandling i Bladets Spalter.

Dette gælder baade Byen og Landet og det er en Selvfølge, at Redaktionen altid vil iagttage den strengeste Diskretion med Hensyn til sine Kilder.

Vridemaskiner,

Tøjroller,

Husholdningsmaskiner

Største Lager af

Isenkram,

Glas, Porcelæn og

Fajance.

Anker Heegaard's

bekendte

Gryder

anbefales.

Spise- og

Vandstel

samt hele

Køkkenudstyr.

Allinge Kolonial og Produktforretning.